

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 29 maj 2017
Nr. ref.:RK 1070/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI137/16

Parashtrues

Agdi Krasniqi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Gjykatës Supreme,
Pml. nr. 118/2016, të 23 qershorit 2016**

GJKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është Agdi Krasniqi nga Gjilani (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), i përfaqësuar nga Ymer Huruglica, avokat nga Gjilani.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës (Pml. nr. 118/2016), të 23 qershorit 2016 (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) lidhur me Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Gjilan (PKR. nr. 171/2014), të 9 tetorit 2015 (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore) dhe Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës (PAKR. nr. 580/2015), të 5 janarit 2016 (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit).
3. Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Pml. nr. 118/2016 i është dorëzuar parashtruesit më 25 korrik 2016.

Objekti i çështjes

4. Objekti i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimeve të kontestuara, me të cilat parashtruesi pretendon që i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenet 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 22 [Procedimi i kërkesës] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 29 nëntor 2016, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) pranoi kërkesën e parashtruesit të dorëzuar në postë, më 24 nëntor 2016.
7. Më 14 nëntor 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues, (kryesues), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.
8. Më 20 dhjetor 2016, Gjykata e njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe i kërkoi dorëzimin në Gjykatë të autorizimit për përfaqësim të parashtruesit të kërkesës. Në të njëjtën ditë, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
9. Më 6 janar 2017, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës dorëzoi në Gjykatë dokumente shtesë, duke përfshirë edhe autorizimin për përfaqësim të parashtruesit të kërkesës .
10. Më 25 janar 2017, përfaqësuesi parashtruesit të kërkesës dorëzoi në Gjykatë kopjen e Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit (PAKR. nr. 580/2016) të plotësuar

me disa faqe që mungonin në kopjen e aktgjykimit të njëjtë të dorëzuar së bashku me kërkesë.

11. Më 5 prill 2017, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 16 korrik 2012, në lagjen “Çamëria”, rruga “Musli Ymeri” në Kamenicë, pas një kacafytje ndërmjet parashtruesit dhe G. D., mbetet i vdekur ky i fundit nga lëndimet e marra gjatë përleshjes.
13. Më 25 shtator 2012, Prokuroria Publike e Qarkut në Gjilan, me Aktakuzën PP. nr. 167/2012, ka akuzuar parashtruesin për kryerjen e veprës penale nga neni 146 [Vrasje] të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPK).
14. Më 7 shkurt 2014, Gjykata Themelore (P. nr. 187/2012) shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për *“veprën penale vrasje në tejkalim të kufijve të mbrojtjes së nevojshme, nga neni 146 lidhur me nenin 8 paragrafi 3 të KPK”*.
15. Mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës parashtrroi ankesë, ndaj Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (P. nr. 187/2012) *“për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, shkeljes së ligjit penal, konstatimit jo të plotë dhe të gabuar të gjendjes faktike dhe vendimit mbi sanksionin penal”*.
16. Ankesa parashtruan edhe Prokurori i Prokurorisë Themelore në Gjilan (në tekstin e mëtejme: Prokurori i Prokurorisë Themelore) *“për shkak të vërtetimit të gabueshëm dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe vendimit mbi sanksionin penal”*, si dhe përfaqësuesi i autorizuar i palës së dëmtuar *“për shkak të vendimit mbi sanksionin penal”*.
17. Më 1 korrik 2014, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit (PAKR. nr. 262/2014) aprovoi ankesat e Prokurorit të Prokurorisë Themelore dhe mbrojtësit të parashtruesit të kërkesës, dhe sipas detyrës zyrtare vendosi që çështja të kthehet në rigjykim në Gjykatën Themelore. Më 9 tetor 2015, Gjykata Themelore, pas rishqyrtimit të rastit, përmes Aktgjykimit (PKR. nr. 171/2014) shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës *“për veprën penale vrasje nga neni 146 të KPK”*.
18. Mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës parashtrroi ankesë, ndaj Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (PKR. nr. 171/2014), për shkak të *“shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, shkeljes së ligjit penal, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe vendimit lidhur me sanksionin penal”*.
19. Ankesa parashtruan edhe Prokurori i Prokurorisë Themelore dhe përfaqësuesi i autorizuar i palës së dëmtuar. Më 5 janar 2016, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit (PAKR. nr. 580/15) refuzoi ankesat e Prokurorisë Themelore, përfaqësuesit të palës së dëmtuar dhe të përfaqësuesve të parashtruesit të kërkesës, dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore (PKR. nr. 171/2014).

20. Mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës parashtroi kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, për shkak të *“shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkeljes së ligjit penal”*.
21. Më 23 qershor 2016, Gjykata Supreme (Aktvendimi PPr. Kr. nr. 174/2016) refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë të përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (PKR. nr. 171/2014) dhe Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit (PAKR. nr. 580/2015) duke arsyetuar, ndër të tjera, se:

“Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme pretendimet në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë për ekzistimin e mbrojtjes së nevojshme nuk mund të aprovohen. Arsyet e cekura nga [Gjykata Themelore dhe Gjykata e Apelit] janë valide. Pa marrë parasysh se tani i ndjeri [G.D] i pari e ka sulmuar të dënuarin, këto veprime [parashtruesit] nuk mund të kualifikohen' si mbrojtje e nevojshme. Në kërkesë citohet një aktgjykim i Gjykatës Supreme të Kosovës në të cilin është thënë se "nëse tani i ndjeri e ka iniciuar konfliktin dhe e ka goditur [parashtruesit], atëherë duhet vlerësuar se a ishte i kundërligjshëm reagimi i tij ... se ai ka pas të drejtë t'i kundërvihet sulmit dhe nuk ka qenë i detyruar të rri pasiv dhe të pres deri sa i dëmtuari të bëjë punën e vet". Këto thënie janë reale, sepse i dënuari vërtetë ka të drejtë të mbrohet nga sulmi i personit tjetër, mirëpo, mbrojtja e tij duhet t'i plotësojë kriteret e kërkuara me dispozitën e nenit 12. të KPK. Në rastin konkret ato nuk janë plotësuar sepse me goditje me grusht i dënuari ka reaguar me goditje me thikë, veprim ky i cili nuk ka qenë i domosdoshëm për zbrapsjen e sulmit të këtitillë. Në shkresat e lëndës e as në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë nuk ka të dhëna për atë se tani i ndjeri eventualisht ka qenë me fuqi fizike ekstreme e i dënuari fizikisht shumë i dobët, që ka pas dallim në moshë apo diç të ngjashme e që kishte për të ndikuar në vlerësimin më të detajuar të mos mundësisë eventuale që mbrojtja me thikë (e jo me grushta) të jetë medoemos e nevojshme për zbrapsjen e sulmit e tani të ndjerit”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

22. Parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të të drejtave të tij të garantuara me nenet 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
23. Parashtruesi pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Themelore (PKR. nr. 171/2014) ka kundërthënie që bëjnë që diapozitivi i Aktgjykimit të jetë në kundërshtim me vetveten.
24. Parashtruesi i kërkesës, gjithashtu pretendon se Aktgjykimi Gjykatës Themelore (PKR. nr. 171/2014) dhe Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit (PAKR. nr. 580/15) *“janë të përfshira me shkelje esenciale të dispozitave të Kodit të Procedurës Penale [...] të cilat, nuk janë eliminuar edhe me aktgjykimin e Gjykatës Supreme [...]”*.

25. Parashtruesi, më tej, thekson se përfundimet e Gjykatës Supreme: “janë në kundërshtim me një aktgjykim të asaj gjykate Pkl. nr. 90/2012 të datës 22 qershor 2012, sipas të cilit aktgjykim konstatohet se [...] nëse i dëmtuari i pari e ka iniciuar konfliktin dhe e ka goditur të akuzuarin [...] atëherë duhet vlerësuar se a ishte i kundërligjshëm reagimi i [Parashtruesit] pas goditjes që kishte pësuar nga i dëmtuari, dhe ai ka të drejtë të mbrohej, ka të drejtë t'i kundërvihet sulmit, nuk është i detyruar të rri pasiv dhe të pres deri sa i dëmtuari të bëj punën e tij”.

Pranueshmëria e kërkesës

26. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
27. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

28. Megjithatë, Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

29. Lidhur me si më sipër, Gjykata konstaton se parashtruesi ka parashtruar kërkesën si individ dhe si palë e autorizuar; ka specifikuar shkeljet e mundshme kushtetuese; dhe se kërkesa është parashtruar brenda afateve të përcaktuara me nenin 49 të Ligjit dhe pas shterjes së të gjitha mjeteve juridike të parapara me ligj.

30. Përveç kësaj, Gjykata rikujton paragrafët (1) (d) dhe (2) (d) të rregullit 36 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, të cilët parashohin:

(1) *“Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:*

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) *Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*

[...]

(d) *parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij*”.

31. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës kërkon vlerësimin e ligjshmërisë, duke cekur shkeljet e pretenduara në lidhje me vërtetimin e gjendjes faktike dhe ligjshmërinë e aktgjykimeve të gjykatave të rregullta.
32. Megjithatë, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave apo zbatimit të ligjit (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria). Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. (Shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ) të 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, paragrafi 28).
33. Roli i Gjykatës Kushtetuese është që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat e garantuara me Kushtetutë dhe instrumentet e tjera ligjore. Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 16 shtatorit 1996, *Akdivar kundër Turqisë*, nr. 21893/93, para. 65, shih po ashtu, *mutatis mutandis* rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
34. Në të vërtetë, Gjykata vëren se Gjykata Themelore përmes Aktgjykimit (PKR. nr. 171/2014) arsyetoi vendimin e saj për shpalljen fajtor të parashtruesit, duke theksuar se “Gjykata [...] erdhi në përfundim se në veprimet e [parashtruesit] janë realizuar të gjitha elementet e veprës penale të vrasjes nga neni 146 të KPK-së dhe se i njëjti është penalisht përgjegjës dhe fajtor për këtë veprë penale dhe se në momentin kritik, veproi me dashje dhe siç rezulton nga provat e administruara i akuzuari ka vendosur të veprojë si reaksion ndaj veprimit të [G. D] duke goditur 10 herë me brisk-thike të ndjerin [G. D], të cilave nuk ka mundur t’u mbijetojë dhe rrugës për në spitalin e Gjilanit, ndërrohet”.
35. Gjykata gjithashtu vëren se Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit (PAKR. nr. 560/15) vërtetoi gjendjen faktike dhe arsyet e dhëna në Aktgjykimin e Gjykatës Themelore, duke theksuar se “Dispozitivi i aktgjykimit të ankimuar është i qartë, konkret, nuk përmban kundërthënie me vetveten, e as me arsyetimin e tij. Kështu, në rastin konkret në këtë çështje penale-juridike, dispozitivi është përpiluar konform dispozitave të nenit 365 të KPPK-se, ku në dispozitiv janë paraqitur të gjitha veprimet inkriminuese të [parashtruesit] të cilat edhe përbëjnë figurën e veprës penale për të cilën edhe është shpallur fajtor”.
36. Ndërsa, Gjykata Supreme, vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit si të drejtë dhe gjithashtu ju përgjigj pretendimeve të parashtruesit se ai ka vepruar në mbrojtje të nevojshme për të zbrapsur sulmin nga [G.D] dhe se, sipas parashtruesit, në një rast tjetër (Aktgjykimin Pkl. nr. 90/2012) Gjykata Supreme kishte vendosur ndryshe edhe pse rasti ishte i ngjashëm me atë të parashtruesit të kërkesës.

37. Në këtë mënyrë, parashtruesit të kërkesës i është dhënë mundësia që në të gjitha fazat e procedurës të paraqesë argumente dhe prova të cilat i konsideronte të rëndësishme për rastin e tij.
38. Gjykata konsideron se të gjitha argumentet e parashtruesit, të rëndësishme për zgjidhjen e rastit, janë dëgjuar në mënyrë të duhur dhe se gjykatat i kishin shqyrtuar në mënyrë të drejtë, se arsyet materiale dhe ligjore për vendimin që parashtruesi e kundërshton janë paraqitur hollësisht dhe se procedura pranë gjykatave të rregullta, shikuar në tërësi, ishte e drejtë. (Shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, paragrafi 29 dhe 30).
39. Gjykata në fund vëren se parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur me prova pretendimin e tij për shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara me Kushtetutë, sepse faktet e paraqitura nga ai, në asnjë mënyrë nuk tregojnë që gjykatat e rregullta i kanë mohuar atij të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
40. Prandaj, Gjykata konsideron se nuk janë plotësuar kushtet e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, si dhe të parapara me Ligj dhe të specifikuar më tej me Rregullore të punës.
41. Për këto arsye, Gjykata konkludon se parashtruesi nuk ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij dhe për këtë arsye kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 48 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës, më 5 prill 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues,

Altay Suroy

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi